

Bilag.

Spørgsmål 1:

„Ad § 5. Kan det skønsmæssigt oplyses, hvilke nye kategorier af nordiske afgørelser og hvor mange der vil være omfattet af bestemmelsen?“

Svar:

Efter domskonventionen kan kun forældremyndighedsafgørelser, der er truffet ved domstolene, fuldbyrdes her i landet, jfr. konventionens artikel 10, stk. 1, smh. m. artikel 22 i den nordiske ægteskabskonvention. Bestemmelserne, der er kort omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 5, er begrænset til kun at gælde domstolsafgørelser vedrørende nordiske statsborgere, der er truffet i forbindelse med separation og skilsmisse, samt senere ændringer af sådanne afgørelser. I praksis antages de dog også at omfatte domstolsafgørelser om samkvemsret.

Afgørelser om forældremyndighed, der ikke er truffet i forbindelse med separation og skilsmisse, f. eks. afgørelser der er truffet i tilfælde, hvor barnets forældre alene har ophævet samlivet eller aldrig har været gift med hinanden, og afgørelser truffet af administrative myndigheder kan ikke fuldbyrdes efter domskonventionen.

Bestemmelsen i lovforslagets § 5 betyder derfor en væsentlig udvidelse i forhold til den gældende retstilstand. Den tager således sigte både på retsafgørelser og administrative afgørelser, den omfatter alle kategorier af forældremyndighedsafgørelser, og den omfatter tillige afgørelser om samkvemsret og afgørelser, der i øvrigt går ud på, at et barn skal udleveres. Endvidere er det en nydannelse, at afgørelserne skal kunne fuldbyrdes her i landet, uanset om de er midlertidige, og uanset om de har opnået retskraft.

Som det fremgår bl. a. af bilagene til

lovforslaget, er der i de andre nordiske lande fremsat forslag til love, der indeholder bestemmelser svarende til § 5 i det danske lovforslag. Danske afgørelser om forældremyndighed kan dels træffes af domstolene, dels af administrationen, mens afgørelser om udøvelse af samkvemsret altid træffes administrativt. I Finland og Sverige træffes afgørelser om forældremyndighed og samkvemsret altid af domstolene, og det samme er principielt tilfældet i Norge, hvor man dog har mulighed for i et vist omfang at henskyde afgørelserne til administrationen. De nye typer nordiske afgørelser, der efter lovforslaget skal kunne fuldbyrdes de nordiske lande imellem, vil således navnlig have betydning for fuldbyrdelse af danske afgørelser i de øvrige nordiske lande. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at skønne over, hvor mange afgørelser der vil blive fuldbyrdet her i landet i medfør af lovforslagets § 5.

Spørgsmål 2:

„Ad § 5. Der ønskes en nærmere begrundelse for, hvorfor disse afgørelser skal kunne fuldbyrdes, uanset om de har retskraft eller ej.“

Svar:

Efter lovforslaget er det hovedreglen, at en nordisk afgørelse skal have retskraft for at kunne fuldbyrdes her i landet, jfr. § 1. Om begrebet retskraft henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Ved visse afgørelser kan spørgsmålet om retskraft ikke opstå. Det gælder således danske administrative afgørelser om forældremyndighed og samkvemsret og bestemmelser om forældremyndighed i aftaler, der er godkendt af overøvrigheden. Sådanne afgørelser og bestemmelser kan fuld-